

Arrest

nr. 175 584 van 30 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 14 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DE BLOCK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 9 augustus 2015 België is binnengekomen, diende op 11 augustus 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 18 mei 2016 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 19 mei 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 15/05/2015

Overdracht CGVS: 08/12/2015

U werd op 8 maart 2016, van 9u08 tot 13u07, gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, bijgestaan door een tolk die de taal Arabisch machtig is. Uw advocaat, mr. De Block, was gedurende heel het gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een soenniet van Arabische origine te zijn. U bent afkomstig van Bagdad, Centraal-Irak, waar u ongeveer heel uw kindertijd in de wijk Zafaraniya woonde. Omwille van sektarische redenen moest u echter met heel het gezin verhuizen naar de wijk Al-Tunis, waar u tot uw vertrek woonde. In 2010 huwde u met Lara I. A. en samen heeft u twee kinderen, zowel uw vrouw als kinderen verblijven momenteel nog steeds in Irak. U heeft de lagere school afgemaakt en na het eerste middelbaar bent u gestopt met studeren en gaan werken. De laatste zes à zeven jaar werkte u als kapper. Het laatste anderhalf jaar had u een eigen kapsalon in de wijk Al-Tunis, genaamd 'stop-time'.

Twee vrienden van uw vader, Ahmed en Farid, waren samen met hun familie van Diyala naar Bagdad gevlucht. Om zich in Bagdad te kunnen vestigen hadden zij echter elk iemand uit Bagdad nodig die borg voor hen wou staan, daarom belde uw vader u op 12 of 13 juni 2015 met de vraag of u borg wou staan voor één van hen. U stemde direct in en dezelfde dag zijn beide families in uw wijk komen wonen. Toen u op 13 juni 2015 's morgens thuis kwam van de winkel, was er grote chaos bij u thuis. Blijkbaar waren een aantal militieleden van "Hashd al-Shaabi" bij u thuis binnengevallen op zoek naar u en uw vader, de personen die waarborg stonden voor de twee families. Bij de inval werd uw vader door deze militieleden meegenomen. U was in shock en bent onmiddellijk naar een vriend in Adamiya vertrokken, waar u tot uw vertrek uit Bagdad verbleef. Een dag na de inval bij u thuis belde uw moeder u en zei ze dat uw vader vermoord was. U heeft onmiddellijk de taxi naar het mortuarium van het ziekenhuis genomen, waar u het lijk van uw vader zag. Onmiddellijk daarna zei uw moeder dat u moest vertrekken uit Bagdad. U bent teruggekeerd naar uw vriend in Adamiya en de volgende dag bent u naar Erbil, Nord-Irak, vertrokken. Twee à drie dagen nadat u in Erbil was aangekomen belde Payder, een werknemer van u, om te zeggen dat ze uw kapsalon waren binnengevallen op zoek naar u en dat ze hem meegenomen en gemarteld hadden. Op 18 juni 2015, toen u nog steeds in Erbil zat, belde ook uw moeder om te zeggen dat ze thuis naar u op zoek waren geweest en op het huis hadden geschoten. U bent in totaal vijf dagen in Erbil gebleven en op 20 of 21 juni 2015 vertrok u met de bus naar Istanbul, Turkije. U reisde hierna verder naar Griekenland om vervolgens via enkele onbekende landen in België aan te komen. U kwam hier aan op 9 of 10 augustus 2015 en diende de volgende dag een asielaanvraag in.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: uw nationaliteitsbewijs, uw identiteitskaart, uw woonstkaart, een kopie van de rantsoenkaart van uw familie, uw huwelijksakte, een kopie van het nationaliteitsbewijs van uw vrouw, een kopie van het nationaliteitsbewijs van uw zoon, een kopie van de identiteitskaart van uw vrouw en kinderen, een kopie van het paspoort van uw vrouw en kinderen, de overlijdensakte van uw vader, foto's van u met uw overleden vader, een akte van onderzoek van de politie, uw kappersdiploma, foto's van uw kapperszaak, de enveloppe van uw DHL-verzending en een USB-stick met daarop de foto's van u en uw overleden vader evenals videofragment van de schietpartij op uw huis.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnt wordt door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen. Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat er een grote discrepantie is tussen uw verklaringen bij het invullen van de Vragenlijst van het CGVS (opgesteld door een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken, dd. 27 november 2015) en de verklaringen die u tijdens het gehoor op het CGVS heeft afgelegd. Waar u bij het invullen van de Vragenlijst verklaart op dezelfde dag dat uw vader neergeschoten werd, nl. op 14 juni, naar Erbil vertrokken te zijn (zie Vragenlijst CGVS, vraag 3.5), beweert u tijdens het gehoor op het CGVS dat u de dag van de moord op uw vader bij een vriend heeft verbleven en pas de volgende dag, op 15 juni, naar Erbil vertrokken bent. Hiermee geconfronteerd beweert u dat de tolk het misschien verkeerd begrepen heeft (CGVS, pg. 22). Aangezien er een duidelijk verschil is tussen beide verklaringen betwijfelt het CGVS dat dit de ware toedracht is. Verder beweert u tijdens het gehoor op het CGVS ook dat de militie twee of drie dagen nadat u in Erbil

aangekomen was, dus ergens op 17 of 18 of 19 juni, naar uw werkplek was gekomen en ze uw vriend Payder hadden meegenomen en gemarteld (CGVS, pg. 16 en 23-24). Dit is echter zeer opmerkelijk daar u bij het invullen van de Vragenlijst verklaarde dat de inval op uw werkplek op 15 juni was, met name de dag na de moord op uw vader (zie Vragenlijst CGVS; vraag 3.5). Hiermee geconfronteerd beweert u dat ze tijdens het eerste interview de data misschien verkeerd geschreven hebben. Deze uitleg houdt opnieuw weinig steek aangezien u zelf aanhaalt dat ze de data gelezen en een paar keer gecorrigeerd hebben (CGVS, pg. 24). Daarenboven is het opmerkelijk dat u bij het invullen van de Vragenlijst van het CGVS met geen woord rept over de moord op Ahmed of Firad, één van de twee vrienden uit Diyala van uw vader, terwijl u op dat moment, meer dan drie maanden na uw aankomst in België, hier reeds van op de hoogte was. U verklaart dit door te stellen dat u toen geen details mocht vertellen (CGVS, pg. 18). Het is echter volstrekt onlogisch dat u dit afdoet als een detail en het onvermeld liet bij het invullen van de Vragenlijst van het CGVS, dit zou immers een belangrijke indicatie kunnen zijn voor de evolutie van uw problemen en het gevaar dat u bij een eventuele terugkeer naar Irak zou lopen. De verklaringen die u na bovengenoemde confrontaties aflegde waren dan ook niet van die aard dat zij uw geloofwaardigheid konden herstellen, integendeel. In dit verband dient er bovendien gewezen te worden op het feit dat uw eerdere verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) werden afgenomen met een tolk die het Arabisch machtig is en dat u zich akkoord verklaarde met deze verklaringen nadat ze u bij de DVZ na afloop werden voorgelezen.

Ook wat betreft de verklaringen die u aflegde tijdens het gehoor op het CGVS zijn er inconsistenties waar te nemen. Zo zijn uw verklaringen over het verblijf van de twee families uit Diyala incoherent. Waar u eerst verklaart dat beide families op 12 of 13 juni Bagdad binnenkwamen en ongeveer een dag bij u thuis verbleven (CGVS, pg. 17-18), beweert u later dat deze families op de dag van de ontvoering van uw vader, i.e. 13 juni, niet meer bij u thuis woonden (CGVS, pg. 19). Dit is echter zeer opmerkelijk aangezien zij volgens uw oorspronkelijke verklaringen op dat moment wel nog bij u thuis zouden moeten verblijven, zowel in het geval van binnenkomst in Bagdad op 12 als op 13 juni. Ook wat betreft uw verblijf bij uw vriend Ali Mohamed in Adamiya laat u steken vallen. Zo haalt u eerst aan één dag bij hem gebleven te zijn (CGVS, pg. 16). Later tijdens het gehoor beweert u op de dag dat ze uw vader meegenomen hadden al naar uw vriend te zijn vertrokken, daar gebleven te zijn tot uw moeder u de volgende dag opbelde om naar het mortuarium te gaan, dezelfde avond nog teruggekeerd te zijn naar uw vriend, daar nog een nacht verbleven te hebben en de volgende dag naar Erbil vertrokken te zijn (CGVS, pg. 21-22). Met deze redenering spreekt u uw eigen echter tegen en zou u niet één dag maar twee dagen bij uw vriend verbleven hebben, namelijk van 13 tot 15 juni. Dergelijke vergissingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Er mag van u verwacht worden dat u een duidelijk en coherent chronologisch overzicht van de feiten kan geven. Dat u dergelijke incoherente verklaringen aflegt is onbegrijpelijk.

Verder rijzen er ook vragen betreffende de twee families uit Diyala waar u en uw vader borg voor stonden. Vooreerst is opvallend dat uw kennis over deze personen zeer beperkt is en u eerder vaag blijft wanneer u gevraagd wordt om meer informatie over hun identiteit te geven, zo kan u zelfs hun volledige namen niet geven. Hoewel u meermaals de kans krijgt om het woord te nemen en meer uitleg te geven over deze personen, kan u alleen hun voornamen en een schatting van hun leeftijd geven en zeggen dat zij een werkrelatie met uw vader hadden en afkomstig zijn uit de wijk Mahdida in Diyala (CGVS, pg. 17). Van iemand die borg stond voor één van deze families en omwille van deze reden recent voor zijn vertrek persoonlijk vervolgd werd, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij over meer informatie beschikt, eens te meer daar u zelf beweerde dat het om vrienden van uw vader ging, waarvan er één zelfs een goede vriend was die vroeger vaker op bezoek kwam (CGVS, pg. 15). Dat u daar niet in slaagt doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen.

Wat verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen, is het feit dat u de twee families uit Diyala niet eens op de hoogte bracht van het nakend risico dat zij liepen. Ondanks het feit dat de militie bij u thuis was geweest, uw vader meegenomen en vermoord had omdat jullie borg gestaan hadden voor die twee families, vond u het overbodig om hen hierover in te lichten (CGVS, pg. 18-19). Zelfs al zouden zij zelf voorzorgen in hun dagelijks leven genomen hebben, dan nog is het ondenkbaar dat u dergelijke cruciale informatie zou achterhouden. U kon deze families immers makkelijk op de hoogte brengen aangezien u en uw vader een huis voor hen hadden gevonden en u bijgevolg wist waar zij verbleven (CGVS, pg. 16 en 18).

Hiernaast is het ook hoogst merkwaardig dat u niet op de hoogte bent van de actuele situatie van de twee families waar u en uw vader borg voor stonden, nochtans de personen die aan de basis lagen van uw problemen. U verklaarde dat één of twee maanden na uw aankomst in België uw moeder u vertelde dat één van de mannen vermoord werd, u kan echter niet zeggen om wie het gaat (CGVS, pg. 18). Dat u niet kan preciseren wie van hen beiden vermoord werd is compleet onbegrijpelijk. Wanneer u gevraagd wordt of u hier navraag over gedaan heeft antwoordt u laconiek "Ik heb genoeg problemen met mijzelf, ik ga niet denken aan anderen hun problemen" (CGVS, pg. 19). Dit is echter een zeer

vreemde redenering, uw problemen komen immers enkel en alleen voort uit het borg staan voor deze personen. Daarenboven zou de situatie van deze personen ook indicatief kunnen zijn voor het risico dat uw familie loopt in Irak. Het gebrek aan initiatief dat u gesteld heeft om zich te informeren over de situatie van deze twee families wijst op een gebrek aan interesse voor uw situatie en relativeert in ernstige mate de door u ingeroepen vrees voor vervolging. Van een asielzoeker kan immers verwacht worden dat hij moeite doet om zich te informeren betreffende de gebeurtenissen die de aanleiding vormen van zijn vertrek én dat hij zich informeert over de evolutie van zijn problemen. Dat u nagelaten heeft deze handelingen te stellen, doet afbreuk aan de oprechtheid van uw vluchtrelaas.

Voorts hoorden u en uw familie sinds uw vertrek uit Irak niets meer van de personen die u bedreigden (CGVS, pg. 26). U verklaart dit door te stellen dat zij verhuisd zijn uit de wijk (CGVS, pg. 26). Nochtans moet het voor deze militie niet moeilijk zijn te achterhalen waar uw familie verblijft en wie uw broers of zussen zijn. Dat zij ondanks uw beweerde vrees voor vervolging geen pogingen meer hebben ondernomen om u terug te vinden of bedreigingen aan uw adres te uiten, eventueel via andere familieleden, relativeert in grote mate de ernst van de door u voorgehouden vrees en doet tevens twifelen aan de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen.

Wat betreft de schietpartij op uw huis dient het CGVS de aandacht te vestigen op het door u voorgelegde videofragment. Vooreerst toont dit videofragment niet aan waar, wanneer, in welke omstandigheden of met welke intenties deze beelden gemaakt werden. Er kan ook geenszins vastgesteld worden dat het huis in het videofragment effectief uw huis is en dat de beelden gemaakt zijn door de bewakingscamera van uw burelen. Dit videofragment heeft bijgevolg geen enkele bewijswaarde voor het door u aangehaalde incident. Daarenboven doen de wel zeer theatrale handelingen het geënsceeneerde karakter van dit videofragment vermoeden, wat niet enkel afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van dit incident, maar ook aan uw algemene geloofwaardigheid.

Tot slot dient ook nog de aandacht gevestigd te worden op de andere documenten die u voorlegt ter staving van uw asielaanvraag. Vooreerst tonen de foto's die u neerlegt, waarop u te zien zou zijn met het lichaam van uw overleden vader, niet aan waar, wanneer, in welke omstandigheden of met welke intenties deze foto's werden genomen. Ook kan uit deze foto's niet afgeleid worden dat de personen op deze foto's daadwerkelijk u en uw overleden vader zijn. Deze hebben bijgevolg geen enkele bewijswaarde voor de door ingeroepen asielmotieven. De foto's die u neerlegt van uw kapperszaak tonen bovendien enkel aan dat u als kapper werkzaam was. Het loutere gegeven dat u als kapper werkzaam was in Bagdad is echter onvoldoende om gewag te maken van een risico op vervolging overeenkomstig de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Overigens, u 'linkt' uw problemen aan de komst van de twee families uit Diyala naar Bagdad.

Vervolgens kan er ook ernstig getwijfeld worden aan de authenticiteit van de door u voorgelegde politieakte, gezien het een met stempel ingescand document betreft waar later nog aanpassingen aan werden gemaakt. Wat dit en de andere door u voorgelegde documenten betreft dient bovendien opgemerkt te worden dat in Irak op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Irak als daarbuiten, aangekocht kunnen worden (zie Landeninformatie CGVS "COI Focus Irak: Corruptie en documentenfraude").

Bovenstaande bevindingen in acht genomen moet het CGVS concluderen dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door u ingeroepen asielmotieven. Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld

nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de

asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker betwist de motivering van de bestreden beslissing in drie onderdelen: de waarachtigheid van de afgelegde verklaringen, de weigering van de hoedanigheid van vluchteling en de weigering van het subsidiair beschermingsstatuut.

Wat het eerste onderdeel betreft, de waarachtigheid van zijn verklaringen, geeft verzoeker een algemene en theoretische toelichting over de geloofwaardigheid van de asielzoeker, artikel 48/6 van de vreemdelingenwet en de bewijslast. Hij blijkt formeel achter zijn verklaringen staan en heeft niet anders dan de waarheid verteld. Wat de documenten betreft, benadrukt verzoeker dat hij deze heeft verkregen in de vorm zoals deze werden neergelegd en dat hij hier hun authenticiteit verder niets wenst toe te lichten. Hij acht de motivering over de overlijdensakte van zijn vader niet afdoende. Hij herhaalt dat hij zo goed mogelijk meewerkte aan het onderzoek en de documenten heeft neergelegd die hij in zijn bezit had. Hij verwijt de Commissaris-generaal een subjectieve veronderstelling waaruit geen enkele logische gevolgtrekking te maken is, verwijst naar zijn traumatiserend verleden en kan bijgevolg bepaalde data of details van belangrijke gebeurtenissen niet verder preciseren.

Aangaande de weigering van de vluchtelingenstatus, het tweede onderdeel, gaat verzoeker in op de toepassing van artikel 48/3, § 2, van de vreemdelingenwet. Hij betoogt dat hij effectief werd bedreigd door de beruchte “*Hashd al-Shaabi*”, die ook zijn vader heeft gedood. Hij heeft gegronde redenen om aan te nemen dat hij bij een terugkeer zijn leven riskeert.

In het derde onderdeel, over de weigering van het subsidiair beschermingsstatuut, geeft verzoeker een algemene uiteenzetting over artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, met een verwijzing naar artikel 48/7 van de vreemdelingenwet. Hij stelt dat hij op zijn minst trauma's heeft opgelopen naar aanleiding van de dreiging van de militie en de aanslag op zijn vader. Hij licht toe dat de feiten zwaarwichtig genoeg zijn om ervoor te zorgen dat hij Irak ontvluchtte en stelt nog als volgt:

“Dat de bestreden beslissing onvoldoende rekening houdt met het dreigende gevaar voor schade en blootstelling aan verscheidene vormen van onheuse behandelingen in hoofde van verzoeker.

Aangezien de bestreden beslissing niet ver genoeg gaat in de omschrijving van de hoegrootheid van gevaar voor willekeurig geweld in Bagdad.

Aangezien de bestreden beslissing het gevaar omschrijft als gebeurlijk.

Dat dit niet strookt met de actuele situatie.

Aangezien in Bagdad een reëel risico bestaat voor zowel Soennieten als Sjiïeten.

Gelet ook op de toename van Sjiïtische milities in Bagdad.

Dat Soennitische burgers een groter risico lopen om slachtoffer te worden van individuele vormen van geweld, zoals ontvoeringen, mishandelingen en moorden.

Dat verzoeker een Soenniet is, wiens vader werd vermoord.

Dat immers het dagelijkse leven in Irak wordt beheerst door soortgelijke praktijken en hiertegen niet adequaat wordt ingegrepen door de nationale autoriteiten.

Dat verscheidene rapporten stellen dat er in Bagdad geen gebieden lijken te zijn die meer dan andere te maken krijgen met uitgesproken conflict gerelateerd geweld. Er is sprake van gewapende conflicten en van terroristische aanslagen op burgers, die overal in de stad gelijktijdig plaatsgrijpen.

In de buitenwijken lijken evenwel vooral gewapende conflicten slachtoffers te maken. Vermits het geweld alomtegenwoordig is, lijkt geen enkele groep veilig te zijn en kan vrijwel iedereen geconfronteerd

worden met een of andere vorm van geweld. Hoewel in de meeste wijken van Bagdad vroeger zowel soennieten als sjiieten woonden, lijkt de stad na het bloedige sektarische geweld van de jaren 2000 nu meer gesegregeerd te zijn, waarbij sjiieten de bovenhand lijken te halen. De grootste binnenlandse vluchtelingenstroom tekent we op in Bagdad zelf en van die gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd naar de stad. De vlucht uit de stad lijkt lang niet zo massaal te zijn.

LandInfo [The Norwegian Country of Origin Information Centre] with as original title "Irak: Bagdad - sikkerhetssituasjon per februar 2015" published on 13 February 2015, http://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/topical_note._baghdad_-_the_security_situation_as_of_february_2015_0.pdf

Dat de motivering van het CGVS om de subsidiaire beschermingsstatus o.b.v. art. 48/4 §2 c) m.b.t. personen afkomstig uit Bagdad te weigeren niet afdoende is.

Aangezien het CGVS zelf erkent dat de situatie in Bagdad ernstig, problematisch, gevaarlijk is en dat er veel burgerslachtoffers vallen als bewust doelwit van zowel soenitische als sjiitische milities.

Dat de 'andere objectieve elementen' (minder slachtoffers dan vroeger, geen groot offensief op de stad, openbare leven is niet stilgevallen, er keren Iraki's terug uit België...) hier geenszins tegenop wegen en niet volstaan om de stelling te onderbouwen dat er geen sprake is van een 'uitzonderlijke situatie' van willekeurig geweld die zonder onderscheid slachtoffers maakt is.

Dat er wel degelijk sprake is van willekeurig geweld zoals bedoeld in Artikel 48/4§2, C.

De door verwerende partij opgeworpen motivering doet hieraan geen afbreuk.

UNHCR - UN High Commissioner for Refugees: UNHCR statement on today's attack on vicinity of Baghdad International Airport, including

Camp Liberty, in Iraq, 29 October 2015 (available at [ecoi.net](http://www.ecoi.net)) http://www.ecoi.net/local_link/314056/438527_en.html

AlertNet: Bomb attack on Shi'ite pilgrims in Baghdad kills 7 -sources, 26 October 2015 (published by Reuters)

<http://www.trust.org/item/20151026123425-usojj/>

HRW - Human Rights Watch: Protesters Beaten, Abducted, 23 October 2015 (available at [ecoi.net](http://www.ecoi.net))

http://www.ecoi.net/local_link/313776/438185_en.html

http://www.ecoi.net/local_link/313776/438186_en.html

RFE/RL - Radio Free Europe/Radio Liberty: More Than 50 Killed In Iraqi Car-Bomb Attacks, 5 October 2015 (available at [ecoi.net](http://www.ecoi.net))

http://www.ecoi.net/local_link/312781/437067_en.html

BAMF - Federal Office for Migration and Refugees (Germany): Briefing Notes vom 5 Oktober 2015, 5 October 2015 (available at [ecoi.net](http://www.ecoi.net))

http://www.ecoi.net/file_upload/4543_1444385956_deutschland-bundesamt-fuer-migration-und-fluechtlinge-briefing-notes-05-10-2015-englisch.pdf

UN News Service, Iraq: UN envoy condemns string of terrorist bombings targeting crowded Baghdad markets, 17 May 2016, available at:

<http://www.refworld.org/docid/573c243b40b.html>

Amnesty International, Iraq: Deadly bomb attacks show disgraceful disregard for human life, 17 May 2016, available at:

<http://www.refworld.org/docid/573c26d74.html>

UN News Service, Political impasse adds 'new layer of complications' to Iraq's complex challenges – UN envoy, 6 May 2016, available at:

<http://www.refworld.org/docid/573026bd40b.html>

UN Security Council, Third report of the Secretary-General pursuant to paragraph 7 of resolution 2233 (2015) , 27 April 2016, S/2016/396, available at: <http://www.refworld.org/docid/5731a1a14.html>

COI focus "Irak: de actuele veiligheidssituatie in Bagdad" 6 oktober 2015 – 31 maart 2016

PAROLE À L'EXIL : "Les demandeurs d'asile irakiens et en particulier de Bagdad", 92p."

2.1.2. In een aanvullende nota van 29 augustus 2016 brengt de Commissaris-generaal de volgende gegevens aan ter beoordeling van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad:

- COI Focus Irak "De veiligheidssituatie in Bagdad" van Cedoca van 23 juni 2016

- COI Focus Irak "De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016" van Cedoca van 12 augustus 2016

- een blogbericht "Musings on Iraq: Security in Iraq, Aug 8-14, 2016" van musingsoniraq.blogspot.be van 16 augustus 2016.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een algemene en theoretische toelichting in het verzoekschrift laat de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoeker aanspraak kan maken op een status van internationale bescherming.

2.3. Verzoeker gaat niet concreet in op de motivering van de bestreden beslissing dat verzoekers asielaanvraag ongelofwaardig is. De Commissaris-generaal heeft terecht gemotiveerd, zoals hierna verkort wordt weergegeven, dat (i) verzoekers verklaringen in de CGVS-vragenlijst niet overeenstemmen met zijn verklaringen tijdens het CGVS-interview; (ii) verzoekers verklaringen tijdens het CGVS-interview niet consistent zijn; (iii) verzoeker zeer vage en beperkte verklaringen aflegt over de twee families uit Diyala; (iv) verzoekers verklaring dat hij de twee families uit Diyala zelfs niet op de hoogte bracht van het risico dat zij liepen; (v) verzoeker niet op de hoogte is van de actuele situatie van de twee families waarvoor hij en zijn vader borg stonden; (vi) het niet geloofwaardig is dat niet meer werd gehoord van de personen die hem bedreigden; (vii) het videofragment afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de schietpartij en bijgevolg ook aan de algehele geloofwaardigheid van verzoeker; (viii) de foto's over het overlijden van zijn vader geen enkele bewijswaarde hebben; (ix) de foto's over zijn kapsalon louter aannemelijk maken dat hij werkzaam was als kapper in Bagdad, maar dit geenszins gelinkt kan worden met verzoekers voorgehouden problemen; (x) de voorgelegde politieakte samen met de andere voorgelegde documenten, waaronder de overlijdensakte van verzoekers vader, niet van aard zijn om bovenstaande vaststellingen te wijzigen gelet op het feit dat in Irak op grote schaal wordt gefraudeerd met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Irak als daarbuiten, aangekocht kunnen worden.

De verwijzing naar de algemene situatie in Bagdad volstaat niet om bovenstaande vaststellingen te weerleggen, daargelaten het feit dat verzoeker met een loutere verwijzing ernaar zijn gegronde vrees niet aannemelijk maakt aan de hand van concrete en geloofwaardige verklaringen. Verzoeker beperkt zich tot de zeer algemene toelichting dat hij volhardt in zijn verklaringen die de waarheid zijn, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet weerlegt.

De algemene bewering dat verzoeker naar aanleiding van de aangehaalde feiten op zijn minst trauma's heeft opgelopen, kan evenmin afbreuk doen aan de concrete vaststellingen in de bestreden beslissing. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat verzoeker geen medisch attest bijbrengt waaruit het bestaan van enig trauma in zijn hoofd zou kunnen worden afgeleid. Bijgevolg toont hij hoegenaamd niet aan getraumatiseerd te zijn; laat staan dat hij aantoonbaar dat hij ingevolge hiervan aan geheugenproblemen zou lijden of niet in staat was om tijdens het gehoor volwaardige verklaringen af te leggen. Voorts formuleerde verzoeker noch zijn advocaat die hem bijstond enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het interview bij het Commissariaat-generaal, blijkt uit het CGVS-gehoorverslag dat het gehoor op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Verzoeker laat bovendien na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze het beweerd trauma zijn verklaringen zou hebben beïnvloed. Evenmin toont hij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing.

De aangehaalde motieven van de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerd problemen, zodat hij zich niet dienstig kan beroepen op voormeld artikel. Immers, de Commissaris-generaal heeft verzoekers voorgehouden vervolging, zijn beweerd ondergane ernstige schade of de ingeroepen bedreigingen terecht als ongelofwaardig van de hand gewezen, waardoor er *in casu* geen sprake is van een omkering van de bewijslast.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van het voordeel van de twijfel zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt tot slot nog dat aan hem de vluchtelingenstatus moet worden toegekend op basis van zijn profiel als soenniet. Hij wijst in deze op informatie over het verhoogde risico dat soennieten in Bagdad lopen om slachtoffer te worden van bepaalde misbruiken en mensenrechtenschendingen. Waar hij kan worden bijgetreden dat soennieten aldaar een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van bepaalde feiten, dient echter te worden opgemerkt dat hij niet aantoonbaar is en dat uit de informatie in het dossier evenmin blijkt dat dit risico dermate hoog zou zijn dat verzoeker, louter ingevolge het gegeven dat hij soenniet is en ingevolge een aanwezigheid in Bagdad, zou dreigen te worden vervolgd of geïnterviewd. Dat dit niet zo is, blijkt overigens tevens uit het feit dat verzoekers asielaanvragen ongeloofwaardig zijn en dat verzoeker in zijn hoofd geen andere – al dan niet aan zijn profiel als soenniet gerelateerde – problemen vermeldde. Verzoeker toont aldus niet aan dat hij louter ingevolge zijn profiel als soenniet problemen zou riskeren bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 13, nr. 1) omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ 17 februari 2009, *Elgafaji / Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, ECLI:EU:C:2009:94; punt 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, *Diakité / Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, C-285/12, ECLI:EU:C:2014:39; punt 30; EHRM, *NA / Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. / Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker geciteerde informatie als de door verweerder neergelegde informatie en de in het administratief dossier opgenomen informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad geïnterviewd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven.

Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiietische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer geïsoleerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel.

De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiiitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP